

[Arnfast]

ning for den mindre erhvervsdrivende, sådan at han kunne koncentrere sig om at producere og sælge og passe kunderne. Og her må tilføjes: passe samarbejdet i virksomheden, ikke mindst uddannelsen af nye medarbejdere. Det opsving, som mesterlæren har fået, efter at regeringen truede med at presse en EFG-lov ned over alle mestre, viser, at dansk erhvervsliv fortsat er parat til at uddanne sine medarbejdere og vedligeholde den høje standard.

Venstre er inde på andre ting i sit oplæg, ja, man kunne jo gå i gang med hele skatte-spørgsmålet, og man nævner vikarordninger. Dette er også en af centrum-demokraternes kongstanke, som er smukt henlagt i et udvalg med venstres støtte, men her taler man altså nu om at finde nogle vikarordninger. Vi i CD har navnlig koncentreret os om begrebet konsulentbistand, og vi har navnlig villet interessere os for den hjælp, der eventuelt kan ydes til eksportbistand. Vi finder, at mindre virksomheder som underleverandører eller i samarbejde kan skabe en ny afsætning også i udlandet.

Det sker allerede i dag. Man opdager det ikke, før man hører om, at der er krise for en eller anden stor virksomhed i andre lande, f. eks. Volvo i Sverige. Så opdager man pludselig, at den krise også kan koste arbejdspladser her i landet. Vi har altså en betydelig underleverandørekseport enten som halvfabrikata eller specialer. Men dette burde vi på en eller anden måde have kortlagt med henblik på en udbygning af dette virke. Ministeren erklærer sig positiv over for tanken om at nedsætte ekspertudvalg til at behandle de mindre virksomheders problemer. Kunne der ikke blive lagt afgørende vægt på, at netop dette spørgsmål om underleverancer med henblik på eksport blev undersøgt ved denne ekspertgruppe, som der er åbenhed over for?

Vi ved, at loven om Danmarks erhvervsfond giver mulighed for en sådan støtte, og vi ved, at Industrirådet og Håndværksrådet i dag har konsulenter til støtte for den slags initiativer, men det er landsomfattende initiativer. Ville der ske noget ved, om man søgte på regional basis at etablere sådanne eksportstøtteordninger? Man har jo alligevel ved disse regionscentre så mange andre eksperter til støtte for de mindre virksomheder; kunne man ikke også få etableret interesse for eventuel eksport fra mindre virksomheder?

Vi har jo også i dag ansat nye embedsmænd i hvert amt til undersøgelse og bekæmpelse af arbejdsløsheden og til opsøgende virksomhed. Vi har måske brug for opsøgende virksomhed også fra handelsministeriet med blikket rettet mod eksport. Jeg tror, det ville give nogen tryghed, hvis virksomheder eller virksomhedsgrupper havde en fornemmelse af, at man både i handelsministeriet og udenrigsministeriet var parat til at tage sig af deres problemer på lige fod med den støtte, man yder til vore store eksportvirksomheder med verdensnavn.

Ministeren understreger i den sammenhæng, at der kun kan blive tale om råd og vejledning, ikke egentligt salgsarbejde. Det er vi indforstået med; det må blive virksomhedsledernes ansvar. Men når det gælder om at følge konjunkturer og markeder rundt omkring ikke mindst i EF, kan man støtte virksomhederne, således at der går hurtig indberetning direkte til producenterne, hvis der er omslag på afsætningsmarkedet.

Der er andre ting, jeg kunne have lyst til at gå ind i, selv om dette jo skal være principielle betragtninger. En af dem er problemet om de sociale sikringer af folk, der tager den risiko at starte en virksomhed. Jeg har netop fået præsenteret et eksempel på en lønmodtager, der prøver at starte en virksomhed. Få måneder efter brækker han et ben, og selv om han har forsikret sig for 1.200 kr. for disse 5 uger, før han kan få dagpenge, kommer han altså alligevel ud for, at når han søger bistand, bliver der sagt: ja men vi må se regnskabet. Denne mand har kun et kvartals regnskab – det må han for det første etablere med en revisor osv., det koster også penge – og dette regnskab viser naturligvis, at han har investeret ganske betydeligt i det kvartal, med det resultat at han faktisk ikke har noget større overskud i det kvartal. Og hvad så? Så bliver der sagt: når De ikke har noget overskud, er der faktisk ikke nogen måde, vi kan hjælpe Dem på. Nu var det da heldigvis forstående folk, de kunne godt se problemet, og til sidst fandt de da også ud af, at de ville bruge hans sidste halve års lønmodtagerindtægt, for det var vel hans levestandard. Men det er et eksempel på, at der måske er et hul i nogle af lovene, og hvor vi herinde i folketinget fortsat kunne gøre dem bedre. Jeg er da også bekendt med – nu er jeg jo kun sted-